DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SPRAW ZAGRANICZNYCH RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

№ 10 | Warszawa, dnia 7 grudnia 1925 roku | Rok VI

116.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

Z DNIA 23 WRZEŚNIA 1925 R.

W SPRAWIE NALEŻNOŚCI ZA PODRÓŻE SŁUŻBOWE, DELEGACJE (ODKOMENDEROWANIA) I PRZENIESIENIA, ODBYWANE POZA GRANICAMI PAŃSTWA PRZEZ FUNKCJONARJUSZÓW PAŃSTWOWYCH, SĘDZIÓW, PROKURATORÓW ORAZ WOJSKOWYCH.

(Dz. Ust. Rz. P. № 101 z 1925 r., poz. 711).

Na zasadzie art. 10 Ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. Ust. Rz. P. № 116, poz. 924) i art. 6 § 1 Ustawy z dnia 5 grudnia 1923 r. o uposażeniu sędziów w sądownictwie powszechnem i administracyjnem oraz prokuratorów (Dz. Ust. Rz. P. № 134, poz. 1107), zarządza się co następuje:

§ 1. Rozporządzenie niniejsze normuje należności za odbywane poza granicami Państwa podróże służbowe, delegacje (odkomenderowania) i przeniesienia funkcjonarjuszów państwowych, wymienionych w art. 1 Ustawy z dnia 9 października 1923 r. (z wyjątkiem pracowników kolei państwowych), praktykantów w służbie administracyjnej, sędziów, prokuratorów i kandydatów na stanowiska sędziowskie, wojskowych zawodowych, wojskowych, wymienionych w art. 111, 112, 113 i 114 wyżej powołanej Ustawy, oraz szeregowych niezawodowych.

Należności za podróże służbowe, delegacje i przeniesienia pracowników kolei państwowych normują osobne przepisy.

§ 2. Należności, unormowane niniejszem Rozporządzeniem, przysługują w czasie podróży zagranicą od chwili przejazdu do chwili powrotu przez polski punkt graniczny. Za czas podróży i pobytu na obszarze Państwa Polskiego przysługują diety i zwrot kosztów podróży według norm, ustalonych dla podróży służbowych w kraju, z wyjątkiem zwrotu kosztów przejazdu koleją oraz przewozu koleją bagażu podróżnego, do których ma zastosowanie niniejsze Rozporządzenie.

Przy podróżach zagranicznych przysługują przez cały czas podróży i pobytu poza granicami Państwa diety, przewidziane dla krańcowego punktu tej podróży; w razie jednak zatrzymania się po drodze dłużej niż 24 godziny przysługują za ten czas diety według normy stawek, ustalonych dla kraju, w którym się zatrzymano.

W wypadku podróży z zagranicy do kraju należą się diety według norm, przewidzianych dla kraju z którego odbywa się podróż.

§ 3. Osobom, wymienionym w § 1, przysługują:

I. W razie podróży służbowej (komisji) do miejscowości położonej poza zwykłem ich miejscem służbowem:

1) diety oraz
2) zwrot kosztów podróży.

II. W razie delegacji (odkomenderowania) do miejscowości, położonej poza zwykłem ich miejscem służbowem:

1) diety za czas podróży i za czas pozostawania w delegacji oraz
2) zwrot kosztów podróży.

III. W razie przeniesienia na inne miejsce służbowe:

1) diety dla przeniesionego za czas podróży do nowego miejsca służbowego i za czas do chwili objęcia urzędowania, nie przekraczający 8 dni, liczących się od dnia następującego po przybyciu na nowe miejsce służbowe, oraz diety za czas podróży dla jego żony i dzieci, a to dla żony w wysokości 75%, dla dzieci w wysokości 50% diet, przysługujących przeniesionemu, o ile osoby te pozostają na jego utrzymaniu w rozumieniu art. 4 Ustawy z dnia 9 października 1923 r.;
2) zwrot kosztów podróży dla przeniesionego, jego żony i dzieci, o ile osoby te pozostają na jego utrzymaniu w rozumieniu art. 4 Ustawy z dnia 9 października 1923 r.;
3) zwrot kosztów przewozu urządzenia domowego.

§ 4. Diety ustala się jak następuje:

1. Ameryka, Palestyna, Persja, Egipt, Australja, Japonja i Chiny.

Grupa	uposażenia	I-II-III-IV	dol. am.	13.—
„	„	V-VI	„ „	11.—
„	„	VII-VIII-IX . . .	„ „	9.—
„	„	X-XI-XII	„ „	5.—
„	„	XIII-XIV-XV-XVI .	„ „	4.—

2. Anglja.

Grupa	uposażenia	I-II-III-IV	dol. am.	11.—
„	„	V-VI	„ „	9.—
„	„	VII-VIII-IX . . .	„ „	7.—
„	„	X-XI-XII	„ „	4.—
„	„	XIII-XIV-XV-XVI .	„ „	3.—

3. Holandja i Szwecja.

Grupa	uposażenia	I-II-III-IV	dol.	am.	10.—
„	„	V-VI	„	„	8.—
„	„	VII-VIII-IX . . .	„	„	6.—
„	„	X-XI-XII	„	„	3.—
„	„	XIII-XIV-XV-XVI .	„	„	2.50

4. Turcja, Norwegja i Danja.

Grupa	uposażenia	I-II-III-IV	dol.	am.	9.—
„	„	V-VI	„	„	7.—
„	„	VII-VIII-IX . . .	„	„	5.—
„	„	X-XI-XII	„	„	3.—
„	„	XIII-XIV-XV-XVI .	„	„	2.25

5. Szwajcarja.

Grupa	uposażenia	I-II-III-IV	fr.	szw.	32.—
„	„	V-VI	„	„	27.—
„	„	VII-VIII-IX . . .	„	„	21.—
„	„	X-XI-XII	„	„	15.—
„	„	XIII-XIV-XV-XVI .	„	„	10.—

6. Niemcy.

Grupa	uposażenia	I-II-III-IV	mk.	niem.	28.—
„	„	V-VI	„	„	22.—
„	„	VII-VIII-IX . . .	„	„	17.—
„	„	X-XI-XII . . .	„	„	12.—
„	„	XIII-XIV-XV-XVI .	„	„	8.—

7. Francja, Belgja, Włochy, Hiszpanja, Portugalja, Grecja i Węgry.

Grupa	uposażenia	I-II-III-IV	fr.	szw.	25.—
„	„	V-VI	„	„	22.—
„	„	VII-VIII-IX . . .	„	„	18.—
„	„	X-XI-XII . . .	„	„	10.—
„	„	XIII-XIV-XV-XVI .	„	„	8.—

8. Finlandja, Łotwa, Estonja, Rumunja, Jugosławja, Bułgarja i Austrja.

Grupa	uposażenia	I-II-III-IV	fr.	szw.	20.—
„	„	V-VI	„	„	16.—
„	„	VII-VIII-IX . . .	„	„	13.—
„	„	X-XI-XII	„	„	9.—
„	„	XIII-XIV-XV-XVI .	„	„	8.—

9. Czechy.

Grupa uposażenia	I-II-III-IV	kor. cz.		150.—
„ „	V-VI	„	„	125.—
„ „	VII-VIII-IX . . .	„	„	95.—
„ „	X-XI-XII	„	„	60.—
„ „	XIII-XIV-XV-XVI .	„	„	50.—

10. Rosja.

Grupa uposażenia	I-II-III-IV	dol. am.		8.—
„ „	V-VI	„	„	6.—
„ „	VII-VIII-IX . . .	„	„	4.—
„ „	X-XI-XII	„	„	3.—
„ „	XIII-XVI-XV-XVI .	„	„	2.—

Diety, należne przy podróżach do krajów, wymienionych pod 7) i 8) płatne są we frankach francuskich lub w walucie tego kraju, do którego wyjeżdża funkcjonarjusz lub w którym się zatrzymuje po drodze dłużej aniżeli 24 godziny, według przeciętnego kursu franka szwajcarskiego w dniu, poprzedzającym rozpoczęcie podróży, na giełdzie stolicy tego kraju, do którego podróż się odbywa. Przy podróżach dłużej trwających oraz delegacjach (odkomenderowaniach), przy których wypłata diet ma miejsce miesięcznie, obliczenie diet następuje według kursu franka szwajcarskiego z ostatniego dnia miesiąca, poprzedzającego wypłatę.

§ 5. Sędziowie i prokuratorzy, zaliczeni do grup uposażenia A i B, otrzymują diety w wysokości, ustalonej dla VI i V grupy uposażenia, zaliczeni do grup C i D w wysokości, ustalonej dla grup uposażenia IV — I.

Praktykanci w służbie administracyjnej oraz kandydaci na stanowiska sędziowskie otrzymuja diety tej grupy uposażenia urzędników państwowych, według której pobierają wynagrodzenie.

Szeregowi niezawodowi mają przy podróżach służbowych prawo do diet, ustalonych dla XIII — XVI grupy uposażenia.

W razie awansu w czasie podróży służbowej lub delegacji (odkomenderowania) należą się wyższe diety od dnia, od którego przysługuje prawo do wyższego uposażenia.

Przy podróżach, odbywanych w charakterze kurjera dyplomatycznego, przysługują diety, przywiązane do VIII grupy uposażenia.

W razie wykorzystania jazdy kurjerskiej w celu odbycia podróży służbowej, przysługują diety, przywiązane do posiadanej grupy uposażenia.

§ 6. W wypadku delegacji (odkomenderowania) wypłaca się przez pierwsze dwa tygodnie, licząc od dnia następującego po dniu przybycia na miejsce delegacji (odkomenderowania), diety w wysokości, ustalonej w § 4, przez następnych sześć tygodni wypłaca się żonatym i wdowcom z dziećmi diety zmniejszone o 20%, samotnym zaś diety zmniejszone o 40%, po upływie wymienionego czasu wypłaca się żonatym i wdowcom z dziećmi w grupach uposażenia od I — VI diety zmniejszone o 45%, zaś w grupach uposażenia

od VII — XVI diety zmniejszone o 35%, samotnym natomiast w grupach uposażenia od I — VI diety zmniejszone o 75%, zaś w grupach uposażenia od VII — XVI diety zmniejszone o 60%.

Delegacja (odkomenderowanie) może trwać zasadniczo tylko pół roku. Przedłużenie delegacji (odkomenderowania) ponad pół roku może nastąpić jedynie w wyjątkowych wypadkach, uzasadnionych ważnemi względami służbowemi, za zezwoleniem właściwego ministra.

Ograniczenie co do czasu, zawarte w poprzednim ustępie, nie dotyczy wypadku odkomenderowania na kursy do szkół wojskowych lub cywilnych.

O ile delegowany (odkomenderowany) otrzymuje mieszkanie w budynku rządowym, zmniejsza się diety, określone w ustępie pierwszym niniejszego paragrafu, o 10% diety przysługującej.

W razie podróży służbowych w czasie delegacji (odkomenderowania), do miejscowości, położonych poza miejscem delegacji (odkomenderowania), uzupełnia się diety, pobierane z tytułu delegacji (odkomenderowania), o ile wypłacane są stosownie do ustępu pierwszego niniejszego paragrafu w wymiarze zmniejszonym, do wysokości, określonej w § 4. Ponadto zwraca się koszty podróży według zasad, ustalonych w niniejszem Rozporządzeniu.

W razie podróży służbowych, odbywanych w pierwszych dwóch tygodniach delegacji (odkomenderowania), przedłuża się okres dwutygodniowy, za który wypłaca się stosownie do ustępu pierwszego niniejszego paragrafu pełne diety, o ilość dni, w których odbywano podróże służbowe.

§ 7. Jednostką obliczenia diet jest 24-godzinny okres czasu, liczący się zawsze od 24 godziny. Za przeciąg czasu krótszy niż 24 godzin wypłaca się całą dietę, jeżeli czynność służbowa łącznie z podróżą lub sama podróż trwała co najmniej 6 godzin.

Jeżeli w ciągu doby kalendarzowej odbywała się podróż służbowa zarówno na obszarze Państwa Polskiego, jak i na terytorjum zagranicznem, a pobyt na terytorjum zagranicznem trwał co najmniej 6 godzin, należą się za odnośną dobę djety zagraniczne.

§ 8. W razie odbywania podróży koleją, początek tejże podróży należy liczyć od chwili odejścia pociągu, ustalonej w oficjalnym rozkładzie jazdy. W razie zaś odbywania podróży innym środkiem lokomocyjnym, np. samochodem, końmi i t. p., należy liczyć początek tejże podróży od chwili ruszenia z miejsca, o ile nie można analogicznie zostosować przepisu, zawartego w poprzedniem zdaniu.

§ 9. Diety należą się również za niedziele i święta, przypadające w czasie trwania podróży służbowej lub delegacji.

§ 10. Diety należą się również w wypadku zachorowania w czasie podróży służbowej lub delegacji przez cały czas spowodowanego chorobą pobytu w odnośnej miejscowości, o ile choroba zostanie stwierdzona świadectwem lekarskiem.

§ 11. Pozostającemu w delegacji (odkomenderowaniu) nie przysługuje prawo do diet za czas urlopu wypoczynkowego.

§ 12. Przy podróżach do państw ościennych przysługuje połowa diet, przewidzianych przy podróżach do danego państwa, jeżeli podróż nie pociągała za sobą konieczności nocowania na odnośnem terytorjum.

§ 13. Zwrot kosztów podróży obejmuje ceny biletów jazdy koleją lub statkiem, koszty przejazdu innemi środkami komunikacyjnemi, koszty przewozu koleją lub statkiem bagażu podróżnego, zwrot wydatków na tragarzy, jak również zwrot kosztu dojazdu na dworzec i z dworca kolejowego, względnie do przystani i z przystani.

Funkcjonarjuszom państwowym i wojskowym, pobierającym uposażenie według grupy od I do VI oraz sędziom i prokuratorom zwraca się cenę biletu I klasy kolei lub statku, funkcjonarjuszom państwowym i wojskowym, pobierającym uposażenie według grupy od VII do IX, cenę biletu II klasy, funkcjonarjuszom państwowym i wojskowym, pobierającym uposażenie według grupy od X do XVI cenę biletu III klasy. Praktykanci w służbie administracyjnej i kandydaci na stanowiska sędziowskie otrzymują zwrot ceny biletu tej klasy, która w myśl postanowienia, zawartego w poprzedniem zdaniu, przywiązana jest do grupy, według której pobierają uposażenie.

Jeżeli na statku znajdują się dwie klasy, zwraca się cenę biletu I klasy również i tym, którzy w myśl postanowienia, zawartego w poprzednim ustępie, mają w razie jazdy koleją prawo do biletu II klasy, cenę zaś biletu II klasy tym, którzy w razie jazdy koleją mają prawo do biletu III klasy.

Jeżeli przejazd nastąpi pociągiem pośpiesznym, w którym niema III klasy, otrzymuje ten, który zresztą posiada tylko prawo do zwrotu kosztów przejazdu III klasą, zwrot ceny biletu klasy II.

Odbywającym podróże służbowe (komisje) może być przyznany zwrot faktycznie poniesionych i udowodnionych kosztów przejazdu wozem sypialnym, o ile mają w myśl postanowień, zawartych w niniejszym paragrafie, prawo do zwrotu kosztów biletu pierwszej klasy, oraz jeżeli:

a) podróż koleją trwała co najmniej sześć godzin, pomiędzy 21-ą a 6-ą godziną,
b) zachodziła konieczność pełnienia następnego dnia czynności urzędowych,
c) władza, zlecająca podróż służbową, stwierdziła konieczność przejazdu wozem sypialnym na koszt Skarbu Państwa,
d) do rachunku kosztów podróży dołączono oryginalny kupon, uprawniający do zajęcia miejsca w wozie sypialnym.

Funkcjonarjuszom państwowym i wojskowym, nie posiadającym w myśl postanowień niniejszego paragrafu prawa do przejazdu I klasą, a odbywającym podróż w charakterze kurjera dyplomatycznego, może władza wysyłająca przyznać prawo przejazdu na koszt Skarbu Państwa klasą I oraz wozem sypialnym, o ile jest to konieczne ze względów służbowych.

Osoby, mające prawo do ulg w przejazdach państwowemi lub zarządzanemi przez Państwo środkami komunikacyjnemi, otrzymują przy likwidacji kosztów podróży zwrot ceny ulgowej.

§ 14. O ile opłacono bilet okrętowy z utrzymaniem, zwraca się cenę całego biletu, natomiast za czas podróży na okręcie przysługuje tylko 25% diet.

§ 15. Przy podróżach kołowych zwraca się faktycznie wydaną kwotę, o ile okoliczność, że kwota ta nie jest wyższa od przeciętnej ceny najmu koni w danej miejscowości, zostanie stwierdzona przez właściwą władzę konsularną.

Wydatek na podróż kołową zwraca się tylko wtedy, jeżeli niema możności przejazdu kolejami wszelkiego rodzaju, omnibusami, statkami i t. p.

Przy podróżach wspólnych wolno zaliczyć dla każdych trzech osób jedną podwodę. W razie przewozu akt lub przedmiotów, potrzebnych do spełnienia czynności służbowej w większej ilości lub znaczniejszych rozmiarów, wolno zaliczyć jedną podwodę dla dwóch osób. Koszty wspólnej podróży kołowej zalicza zawsze urzędnik, posiadający wyższą grupę uposażenia.

§ 16. Przy podróżach służbowych (komisjach) i delegacjach (odkomenderowaniach) poza granicami Państwa zwraca się faktyczne koszty przewozu koleją i statkiem koniecznego osobistego bagażu podróżnego o wadze do 100 kg, o ile czynność służbowa łącznie z podróżą trwała co najmniej sześć dni oraz koszt przewozu akt i innych przedmiotów, potrzebnych do spełnienia czynności służbowych, bez względu na wagę oraz czas trwania podróży służbowej.

Postanowienie o zwrocie faktycznych kosztów przewozu koleją i statkiem koniecznego osobistego bagażu podróżnego ma zastosowanie również do przeniesień na inne miejsce służbowe, przyczem nie obowiązuje ograniczenie co do czasu trwania podróży.

§ 17. Osobom, wymienionym w § 1 z wyjątkiem szeregowych niezawodowych zwraca się wydatki na dojazd do dworca kolejowego i z dworca kolejowego, względnie do przystani i z przystani oraz wydatki ponoszone na tragarzy po każdym dojeździe i odjeździe oraz przy każdem przesiadaniu na stacjach węzłowych. Wydatki powyższe zwraca się w wysokości kosztów faktycznych i odpowiadających miejscowym cenom.

§ 18. Za czynności komisyjne w miejscowościach położonych bliżej niż 2 km od gmachu, w którym mieści się urząd, nie należą się ani koszty podróży, ani diety.

§ 19. Do miejsca czynności komisyjnych względnie miejsca delegacji (odkomenderowania) należy zdążać bez żadnej przerwy i to bez względu na odległość.

Rozpoczętej komisji nie wolno przerywać inaczej, jak tylko z ważnych przyczyn, które muszą być szczegółowo umotywowane.

Przy podróżach kołowych, odbywanych jednym ciągiem bez przerwy, należy odbyć co najmniej 40 km drogi w jednym dniu. Zresztą należy używać tylko takich środków komunikacyjnych, które, nie powodując niepotrzebnej zwłoki w osiągnięciu celu podróży, połączone są z najmniejszemi kosztami dla Skarbu Państwa.

§ 20. Funkcjonarjuszom państwowym służby zagranicznej oraz wojskowym, przesiedlającym się poza granicami Państwa, nowomianowanym na stanowiska służby zagranicznej, względnie odwołanym do kraju, zwraca się udowodnione koszty przewozu urządzenia domowego w wysokości nie przekraczającej: odnośnie do samotnych jednomiesięcznego, odnośnie do osób, utrzymujących jednego lub dwóch członków rodziny w rozumieniu art. 4 Ustawy z dnia 9 października 1923 r., dwumiesięcznego, odnośnie do osób, utrzymujących więcej niż dwóch członków rodziny, trzymiesięcznego uposażenia, przysługującego na nowem miejscu urzędowania. Przy odwołaniu do kraju bierze się za podstawę ostatnio pobierane uposażenie zagraniczne.

Przez uposażenie zagraniczne w znaczeniu niniejszego Rozporządzenia rozumie się uposażenie bez dodatku reprezentacyjnego.

Przy przeniesieniu, połączonem z awansem, miarodajnem jest uposażenie, osiągnięte przez ten awans.

W zupełnie wyjątkowych wypadkach możliwy jest, za zgodą Ministra Skarbu, zwrot szczegółowo wykazanych i udokumentowanych kosztów przewozu urządzenia domowego, przewyższających wysokość, ustaloną w ustępie pierwszym niniejszego paragrafu.

Wydatku na ubezpieczenie przewozu rzeczy Skarb Państwa nie zwraca.

Utrzymującemu rodzinę w rozumieniu art. 4 Ustawy z dnia 9 października 1923 r. można przyznać dopiero wówczas pełne koszty przeniesienia, jeżeli dostarczy dowodu zamieszkania rodziny na nowem miejscu służbowem. Jeżeli funkcjonarjusz przesiedla się sam, przyznaje mu się zwrot kosztów w wymiarze, określonym dla samotnych.

§ 21. Funkcjonarjuszom państwowym służby zagranicznej oraz wojskowym, przesiedlającym się poza granicami Państwa, nowomianowanym na stanowiska służby zagranicznej, względnie odwołanym do kraju przysługuje prawo do zarachowania kosztów podróży pozostających na ich utrzymaniu żony i dzieci według norm, przysługujących im samym w myśl niniejszego Rozporządzenia.

Ponadto przysługuje wszystkim kierownikom placówek zagranicznych, bez względu na stopień służbowy i ich stan rodzinny, prawo zarachowania kosztów podróży jednej osoby ze służby; wszystkim innym funkcjonarjuszom państwowym służby zagranicznej i wojskowym przysługuje prawo do likwidowania kosztów przejazdu jednej osoby ze służby tylko w tym wypadku, o ile rodzina przesiedlającego składa się z nie mniej niż trzech osób łącznie z funkcjonarjuszem.

Przy podróżach koleją i statkiem zwraca się koszty podróży sługi według norm, ustalonych dla funkcjonarjuszów, zaliczonych do X—XVI grupy uposażenia.

Delegowanym, przeniesionym następnie do miejscowości, do której ich uprzednio delegowano, przysługuje oprócz należności z § 3 punkt III zwrot kosztów podróży do miejscowości, w której mieli stały przydział służbowy i z powrotem, oraz diety za czas tej podróży z wyłączeniem czasu pobytu w odnośnej miejscowości według zasad, ustalonych dla podróży służbowych,

o ile podróż ta jest konieczna dla uregulowania spraw, wynikłych wskutek przeniesienia.

§ 22. Wszelkie rachunki kosztów podróży i przeniesienia mają być przedstawione w terminie 14 dni, liczącym się od dnia następującego po dniu, w którym ukończono podróż służbową, względnie przesiedlenie.

W wypadkach powtarzających się wyjazdów służbowych, np. pewnych stałych inspekcyj, czynności nadzorczych i t. p., mogą być rachunki kosztów podróży za zezwoleniem właściwej władzy naczelnej przedstawione miesięcznie w przeciągu dni ośmiu za miesiąc ubiegły. Przy delegacjach (odkomenderowaniach) dłużej trwających należy rachunki diet przedstawiać miesięcznie w przeciągu ośmiu dni za miesiąc ubiegły.

Przekroczenie powyższych terminów bez dostatecznego usprawiedliwienia pociąga za sobą utratę prawa do zwrotu kosztów, a w następstwie tego obowiązek zwrócenia Skarbowi Państwa całej zaliczki, przyznanej na zasadzie § 24, względnie § 25 niniejszego Rozporządzenia.

Każdy rachunek kosztów podróży musi być opatrzony klauzulą władzy zarządzającej komisję lub przełożonej władzy służbowej, stwierdzającą konieczność odbycia podróży, należyte użycie czasu i środków komunikacyjnych, tudzież wykonanie zlecenia służbowego.

Przeciw odmowie przyznania zarachowanych kwot może być wniesione w terminie 14 dni, liczącym się od dnia następującego po dniu doręczenia decyzji, przedstawienie do władzy II instancji, względnie do władzy naczelnej, która rozstrzyga ostatecznie. Przedstawienie niema miejsca, o ile władzą, która odmówiła likwidacji rachunku, była władza naczelna.

§ 23. Jeżeli wskutek nadzwyczajnych wypadków cały urząd zostanie przeniesiony czasowo do innej miejscowości, należy stosować § 3 punkt II niniejszego Rozporządzenia.

§ 24. Udającym się w podróż służbową przysługuje prawo do zaliczki, nieprzekraczającej przypuszczalnych kosztów podróży i należnych diet.

Jednocześnie z przedłożeniem rachunku winna być zwrócona ewentualna pozostałość zaliczki.

§ 25. Postanowienia, zawarte w § 24, stosują się również do należności z tytułu przeniesienia.

§ 26. W wypadkach, w których podróże służbowe trwają przez dłuższy okres czasu albo stale się powtarzają, szef właściwej władzy naczelnej może przyznać za zgodą Ministra Skarbu ryczałt zamiast kosztów podróży i diet.

§ 27. Do wyjaśnienia wątpliwości, powstałych przy stosowaniu niniejszego Rozporządzenia, powołany jest Prezes Rady Ministrów.

§ 28. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Z dniem tym tracą moc obowiązującą wszystkie przepisy obowiązujące w przedmiocie, objętym niniejszem Rozporządzeniem.

Prezes Rady Ministrów i Minister Skarbu

W. Grabski

O.III.R.C.39203/25.

117.

OKÓLNIK

W SPRAWIE SKŁADANIA RACHUNKÓW KOSZTÓW PODRÓŻY SŁUŻBOWYCH, KURJERSKICH ORAZ PRZESIEDLEŃ FUNKCJONARJUSZÓW MINISTERSTWA SPRAW ZAGRANICZNYCH.

Na podstawie Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 września r. b. w sprawie należności za podróże służbowe, delegacje (odkomenderowania) i przeniesienia, odbywane poza granicami Państwa przez funkcjonarjuszów państwowych, sędziów, prokuratorów oraz wojskowych (Dz. Ust. Rz. P. № 101 z dn. 8 października 1925 r., poz. 711), zarządzam niniejszem co następuje:

§ 1. Przepisy, zawarte w Okólniku № 85 z dnia 15 maja 1923 (Dz. Urz. M. S. Z. № 8 z 1923 roku), obowiązują nadal.

§ 2. Od firm ekspedycyjnych, uskuteczniających przy przesiedlaniu funkcjonarjuszów przewóz ich urządzenia domowego, należy żądać dołączania do rachunków tych firm kolejowych listów przewozowych oraz innych dokumentów, usprawiedliwiających wskazane w rachunkach pozycje wydatków cudzych, t. j. takich, które firma w związku z dokonywanym przewozem zwróciła innym firmom lub innym instytucjom.

§ 3. Wszystkim funkcjonarjuszom, bez względu na stopień służbowy, jak również zajmowane stanowisko, nie przysługuje prawo przejazdu na rachunek Skarbu Państwa pociągami „express“ lub innemi luksusowemi.

§ 4. Wszelkie reklamacje, zgłaszane później, jak w 14 dni po zaakceptowaniu rachunku przez centralę M. S. Z., uwzględniane nie będą.

Przez zaakceptowanie rachunku rozumieć należy dzień otrzymania przez funkcjonarjusza nadwyżki lub dzień wpłacenia przez niego, na żądanie centrali M. S. Z., pozostałości z zaliczki, pobranej na pokrycie kosztów podróży.

§ 5. Funkcjonarjuszom kontraktowym, którzy tylko w zupełnie wyjątkowych i należycie uzasadnionych wypadkach mogą być przyjęci do służby z innej miejscowości, aniżeli ta, w której znajduje się urząd M. S. Z., nie przysługuje prawo do zwrotu kosztów przesiedlenia na podstawie wskazanego na wstępie niniejszego Rozporządzenia Rady Ministrów.

Za Ministra

(—) *Bertoni*

Dyrektor Departamentu.

Warszawa, dn. 10/XI. 1925 r.

O.I.Org.11135/25.

118.

AKT

USTANAWIAJĄCY HONOROWY KONSULAT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ W DORDRECHCIE.

1. Ustanawia się niniejszem Konsulat Honorowy Rzeczypospolitej Polskiej w Dordrechcie.

2. Okrąg Konsulatu Honorowego Rz. P. w Dordrechcie obejmuje m. Dordrecht oraz Okrąg Izby Przemysłowo-Handlowej w Dordrechcie.

3. Konsulat Honorowy Rz. P. w Dordrechcie zaliczony zostaje do kategorji konsulatów honorowych, nieposiadających pełnego uprawnienia, i zakres jego działalności określony zostaje, zgodnie z Okólnikiem K. I. 14743 z dnia 19.XIII.1923 r. (Dz. Urz. № 16 z 1923 r., poz. 196).

4. Konsulat Honorowy Rz. P. w Dordrechcie podlegać będzie służbowo Poselstwu Rz. P. w Hadze za pośrednictwem Konsulatu Rz. P. w Rotterdamie.

5. Poselstwo Rz. P. w Hadze zawrze z Konsulem honorowym w Dordrechcie umowę według obowiązującego wzoru (Dz. Urz. M. S. Z. № 16 z 1923 r., poz. 197), z uwzględnieniem zmian, wprowadzonych Okólnikiem № O. I. Org. 10924 z dnia 18 września 1925 r. (Dz. Urz. M. S. Z. № 9 z 1925 r., poz. 113).

Za Ministra

(—) *Bertoni*

Dyrektor Departamentu.

Warszawa, dn. 4/IX.1925 r.

O.I. Org. 11171/25.

119.

AKT

USTANAWIAJĄCY KONSULAT HONOROWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ W OSLO.

1. Ustanawia się niniejszem Konsulat Honorowy Rzeczypospolitej Polskiej w Oslo.

2. Okrąg Konsulatu Honorowego Rz. P. w Oslo obejmuje całą Norwegję, z wyjątkiem miast Tönsberg i Sandefjord.

3. Konsulat Honorowy Rz. P. w Oslo podlega służbowo Poselstwu Rzeczypospolitej Polskiej w Oslo.

4. Konsulat Honorowy Rz. P. w Oslo zaliczony zostaje do kategorji konsulatów honorowych nie posiadających pełnego uprawnienia, i zakres jego działania określony zostaje zgodnie z Okólnikiem K.I. 14743 z dn. 19/XII. 1923 r. (Dz. Urz. M. S. Z. № 16 z 1923 r., poz. 196).

5. Poselstwo Rz. P. w Oslo zawrze z Konsulem Honorowym w Oslo umowę podług obowiązującego wzoru (Dz. Urz. M. S. Z. № 16 z 1923 r., poz. 197), z uwzględnieniem zmian, wprowadzonych do powyższego wzoru Okólnikiem № O.I. Org. 10924/25 z dn. 18 września 1925 r. (Dz. Urz. M. S. Z. № 9 z 1925 r., poz. 113).

Za Ministra

(—) *Bertoni*

Dyrektor Departamentu.

Warszawa, dn. 14/XI. 1925 r.

O.I. Org. 11196/25.

120.

A K T

USTANAWIAJĄCY KONSULAT HONOROWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ W TÖNSBERGU.

1. Ustanawia się niniejszem Konsulat Honorowy Rzeczypospolitej Polskiej w Tönsbergu.

2. Okrąg Konsulatu Honorowego w Tönsbergu obejmuje miasta Tönsberg i Sandefjord.

3. Konsulat Honorowy Rz. P. w Tönsbergu podlega służbowo Poselstwu Rzeczypospolitej Polskiej w Oslo.

4. Konsulat Honorowy Rz. P. w Tönsbergu zaliczony zostaje do kategorji konsulatów honorowych nie posiadających pełnego uprawnienia, i zakres jego działania określony zostaje zgodnie z Okólnikiem K.I. 14743 z d. 19/XII. 1923 r. (Dz. Urz. M. S. Z. № 16 z 1923 r., poz. 196).

5. Poselstwo Rz. P. w Oslo zawrze z Konsulem Honorowym w Tönsbergu umowę podług obowiązującego wzoru (Dz. Urz. M. S. Z. № 16 z 1923 r., poz. 197), z uwzględnieniem zmian, wprowadzonych do powyższego wzoru Okólnikiem № O.I. Org. 10924/25 z dn. 18 września 1925 r. (Dz. Urz. M. S. Z. № 9 z 1925 r., poz. 113).

Za Ministra

(—) *Bertoni*

Dyrektor Departamentu.

Warszawa, dn. 14/XI. 1925 r.

O.I.Org.11191/25.

121.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE URUCHOMIENIA KONSULATU RZ. P. W BRATISLAVIE I PRZEKSZTAŁCENIE WICEKONSULATU RZ. P. W KOSZYCACH NA AGENCJĘ KONSULARNĄ

Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje niniejszem do wiadomości co następuje:

1. Utworzony na mocy Ustawy Skarbowej z dn. 30 czerwca 1925 r. etatowy Konsulat Rz. P. w Bratislavie uruchomiony został z dniem 29 października 1925.

Biura Konsulatu mieszczą się przy ul. Gunduličova 12.

2. Okrąg Konsulatu Rz. P. w Bratislavie obejmuje Słowaczyznę i Ruś Przykarpacką.

3. Konsulat Rz. P. w Bratislavie zależny jest za pośrednictwem Poselstwa Rz. P. w Pradze od M. S. Z.

4. Jednocześnie etatowy Wicekonsulat Rz. P. w Koszycach przekształcony został na etatową Agencję Konsularną, która kompetencyjnie podporządkowana zostaje Konsulatowi Rz. P. w Bratislavie.

5. Okrąg Agencji Konsularnej Rz. P. w Koszycach (już objęty okręgiem Konsulatu Rz. P. w Bratislavie) obejmuje Ruś Przykarpacką i żupę Koszycką.

Za Ministra
(—) *Bertoni*
Dyrektor Departamentu.

Warszawa, dn. 14/XI. 1925 r.

O.I.Org.11223/25.

122.

OKÓLNIK

W SPRAWIE ZMIANY 3 PUNKTU WZORU UMOWY, ZAWIERANEJ Z KONSULAMI HONOROWYMI.

Niniejszem zarządza się co następuje:

1. Punkt 3-ci wzoru umowy z konsulami honorowymi (załącznik 1 do Okólnika № A.II.908 z dn. 15/XII.1923 — Dz. Urz. M. S. Z. № 16/23, poz. 197) otrzymuje w języku polskim brzmienie następujące:

„3. Rząd Rzeczypospolitej Polskiej dostarczy p....................: a) tarczę herbową Państwa z odpowiednim napisem, b) chorągiew państwową, c) pieczęcie oraz komplet przepisanych stempli,

d) wydawnictwa urzędowe."

Jednocześnie punkt 3-ci wzoru umowy w przekładzie francuskim (załącznik II do Okólnika № A. II. 908 z dn. 15/XII.1923 r. — Dz. Urz. M. S. Z. № 16/23, poz. 197) otrzymuje brzmienie następujące:

„3. Le Gouvernement Polonais fournira à M..................: a) l'ecusson de l'État, b) le drapeau de l'État, c) les sceaux et l'ensemble des cachets proscrits, d) les publications officielles."

2. Okólnik ten obowiązuje od dn. 1 grudnia 1925 r., przyczem zaznacza się, iż kwity już wpłacone przed powyższym terminem przez konsulów honorowych za powyższe przedmioty nie podlegają zwrotowi.

Za Ministra

(—) *Bertoni*

Dyrektor Departamentu.

Warszawa, dn. 27/XI.1925 r.

K.III.c.8264/25.

123.

OKÓLNIK

W SPRAWIE ZNIŻEK WIZOWYCH DLA OBYWATELI CZESKOSŁOWACKICH

Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje niniejszem do wiadomości oraz wykonania porozumienie, dotyczące zniżek opłat wizowych dla pewnych kategoryj obywateli czeskosłowackich, zawarte na podstawie wzajemności z Rządem Republiki Czeskosłowackiej.

„Względem osób niezamożnych placówki konsularne mogą stosować ulgi, polegające na zmniejszeniu należnej opłaty za wizy paszportowe do $^3/_4$, $^2/_4$, $^1/_4$, względnie całkowicie zwolnić je z opłaty stosownie do stwierdzonego stanu materjalnego. Szczególniej dotyczy to żołnierzy, powracających po ukończeniu czynnej służby lub ćwiczeń, robotników, podróżujących w sprawach ubezpieczenia społecznego albo wysyłanych przez kasy chorych, kasy brackie lub inne podobne instytucje społeczno-państwowe do miejscowości kąpielowych na kurację, uczniów wszystkich szkół oraz inwalidów wojennych, o ile ci wykażą, że podróż związana jest z urzędowo przepisowem leczeniem (np. podróż do miejscowości kąpielowej) lub poleceniem, dotyczącem wykonania opieki społecznej (np. wezwanie do urzędu decydującego o uprawnieniu do renty).

Wymienione ulgi będą również stosowane względem: a) rodzin inwalidów wojennych i rodzin po poległych i zmarłych, których śmierć znajduje się w związku przyczynowym ze służbą wojskową, o ile osoby te odbywają

podróże, związane z uregulowaniem rent, zaopatrzeń i t. d.; b) rodziców lub opiekunów uczącej się młodzieży, o ile osoby te odbywają podróże związane z nauką dzieci".

Okólnik niniejszy wchodzi w życie z dn. 1 stycznia 1926.

Za Ministra

J. Gorzechowski

w z. Dyrektora Departamentu.

Warszawa, dn. 30/XI. 1925 r.

O.I.K. 34591/25.

124.

OKÓLNIK

W SPRAWIE PRZEDŁUŻANIA FEUILLES DE ROUTE PRZEZ POSELSTWA I KONSULATY.

Z wykazów przedłużeń *feuilles de route,* nadesłanych przez placówki, okazało się, że niektóre poselstwa i konsulaty przedłużały i wizowały paszporty służbowe (feuilles de route), wydane przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych urzędnikom kontraktowym, nie nadmieniając jednakże, czy urzędnicy ci wyjeżdżali w sprawach służbowych, czy też osobistych.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych przypomina przeto, że urzędnikom kontraktowym należy przedłużać i wizować paszporty służbowe (feuilles de route) tylko w wypadku wyjazdów służbowych, na wyjazdy zaś w sprawach osobistych należy im wydawać paszporty zwykłe.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych zauważyło dalej, że niektóre poselstwa i konsulaty przedłużały i wizowały paszporty służbowe (feuilles de route), nie podając jednakże, na jakiej zasadzie udzieliły przedłużenia i wizy.

Wskazując na to, że osobom, które w sprawach służbowych udają się zagranicę, M. S. Z. wydaje paszporty służbowe na czas określony, naogół zupełnie wystarczający do spełnienia poruczonej misji, M. S. Z. przypomina i poleca pod osobistą odpowiedzialnością kierownika placówki jak najściślejsze przestrzeganie Instrukcji swej w tym przedmiocie (Dz. Urzęd. M. S. Z. № 10 z r. 1922, poz. 70).

Za Ministra

(—) *Bertoni*

Dyrektor Departamentu.

Warszawa, dn. 1/XI.1925 r.

125.

O.I.Org.11116.

OKÓLNIK

W SPRAWIE ODDAWANIA ROBÓT DO DRUKARNI M. S. Z. I DO INNYCH DRUKARŃ.

Wobec konieczności przeprowadzenia najdalej idących oszczędności w dziale robót drukarskich oraz celem należytego wyzyskania założonej w roku bieżącym Drukarni Ministerstwa Spraw Zagranicznych, zarządzam niniejszem, co następuje:

1) Wszelkie bez wyjątku roboty drukarskie dla centrali M. S. Z. winny być kierowane, zgodnie z postanowieniami Instrukcji № O. Dr. 65/25 (Dz. Urz. M. S. Z. № 4 z 1925 r., poz. 35), do Drukarni M. S. Z. (O. Dr.), do której należy załatwianie wszelkich spraw, związanych z wykonaniem robót drukarskich.

Oddawanie jakichkolwiek robót drukarskich do innych drukarń, bez uprzedniego porozumienia się z Kierownikiem Drukarni M. S. Z. i przed uzyskaniem zgody Dyrektora Departamentu Ogólnego, jest bezwzględnie niedopuszczalne.

2) Kierownik Drukarni M. S. Z. jest odpowiedzialny za ścisłe przestrzeganie Okólników Prezydjum Rady Ministrów № 10451/24 z dnia 22 lipca 1924 r., w sprawie udzielania przez urzędy państwowe zamówień drukarniom państwowym, oraz № 16567/24 z dnia 24 listopada 1924 r., w sprawie druków o charakterze dokumentów urzędowych.

3) Przepisy niniejszego Okólnika zyskują moc obowiązującą od dnia 1 listopada r. b.

Za Ministra

(—) *Bertoni*

Dyrektor Departamentu Ogólnego.

Warszawa, dn. 28/X.1925 r.

126.

O.I.Org.11158.

INSTRUKCJA

W SPRAWIE ODDAWANIA ROBÓT DO DRUKARNI M. S. Z.

W uzupełnieniu Instrukcji w sprawie wykonywania robót drukarskich w Drukarni M. S. Z. (Dziennik Urz. M. S. Z. № 4/25, poz. 35) zarządza się niniejszem, co następuje:

1) Dla osiągnięcia sprawności i oszczędności pracy zecerów wszelkie rękopisy, przed oddaniem do Drukarni, muszą być po przepisaniu ich na maszynie z całą starannością przejrzane i poprawione.

2) Wszelkie większe co do ilości układu zecerskiego prace, przeznaczone do druku, powinny być oddawane do Drukarni stopniowo, w miarę jak poszczególne części są ukończone, co umożliwia przyśpieszenie terminu wykonania całej pracy.

3) Rękopisy, których druk wiąże się z pewnemi dającemi się zgóry przewidzieć terminami (przedłożenia do Sejmu, publikacja w Dz. Ust. Rz. P. i t. p.), muszą być dawane do złożenia możliwie jak najwcześniej, nie zaś przed samym terminem, jak to zazwyczaj ma miejsce.

4) W myśl Okólników Prezydjum Rady Ministrów № 10766 z dnia 10/XI. 1919, № 15850 z dnia 18/X. 1924 oraz № O. I. Org. 15972, z dnia 19/XII. 1924 (Dz. Urz. M. S. Z. № 11 z r. 1924, poz. 136) przypomina się ponownie, że pod względem językowym obowiązuje referentów M. S. Z. ścisłe przestrzeganie zasad pisowni polskiej, ustalonej przez Polską Akademję Umiejętności uchwałą z dnia 9 lutego 1918 r. Zasady pisowni podane są w podręczniku prof. Dr. Jana Łosia, p. t.: „Zasady ortografji polskiej i słownik ortograficzny“ (wydanie 4-te Lwów — Warszawa, Książnica — Atlas, 1925).

Za Ministra

(—) *Bertoni*

Dyrektor Departamentu.

Warszawa, dn. 28/X.1925 r.

127.

O.I.Org.11125/25.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE NADESŁANIA FOTOGRAFIJ DOTYCZĄCYCH ZAGRANICZNYCH ORGANIZACYJ BEZPIECZEŃSTWA.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych poleca wyjednanie u właściwych władz policyjnych fotografij, ilustrujących umundurowanie, uzbrojenie i ważniejsze momenty z życia policyjnego. O fotografje prosi Komenda Główna Policji Państwowej Polskiej, która, dążąc do udoskonalenia fachowej wiedzy policyjnej, pragnie wzbogacić swe zbiory.

Komenda Głównej Policji Państwowej Polskiej na żądanie gotowa jest przesłać odnośne fotografje Policji Polskiej.

Za Ministra

(—) *Bertoni*

Dyrektor Departamentu.

Warszawa, dn. 21/X.1925 r.

128.

K. III. c. 7478/25.

OKÓLNIK

W SPRAWIE KONWERSJI POŻYCZEK PAŃSTWOWYCH.

W związku z Ustawą z dnia 20 lipca 1925 r. (Dz. Ust. Rz. P. № 90, poz. 629) oraz Rozporządzeniem Ministra Skarbu z dn. 6 października 1925 r. (Dz. Ust. Rz. P. № 105, poz. 736) w sprawie przerachowania zobowiązań Skarbu Państwa z tytułu pożyczek państwowych oraz konwersji rzeczonych pożyczek, Ministerstwo Spraw Zagranicznych poleca niniejszem wszystkim podległym urzędom konsularnym zagranicą podanie powyższych zarządzeń do wiadomości publicznej z tem, by posiadacze obligacyj pożyczek państwowych składali adresowane do Urzędu Pożyczek Państwowych podania o konwersję lub rekonwersję tych pożyczek do urzędów konsularnych Rz. P. zagranicą, w celu przedwstępnego zbadania przez urząd konsularny, czy złożone podanie wraz z załącznikami czyni zadość przepisom Ustawy i Rozporządzenia.

Podania wraz z załącznikami, przejrzane przez urząd konsularny, należy w pakietach opieczętowanych przesyłać do Urzędu Pożyczek Państwowych w Warszawie, za pośrednictwem Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

Przedwstępne przeglądanie podań i załączników przez urzędy konsularne Rz. P. zagranicą ma na celu uniknięcie zwrotu wadliwie sporządzonych podań lub załączników, co wpłynęłoby na opóźnienie konwersji oraz przysporzyło zbędnej korespondencji i kosztów transportu.

Za Ministra

(—) *Babiński*

Warszawa, dn. 12/XI.1925 r. Dyrektor Departamentu.

129.

K.III.b.8432/25.

OKÓLNIK

W SPRAWIE KOMISJI CENTRALNYCH ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH.

Przy Komisji Centralnych Związków Zawodowych w Polsce utworzony został Wydział Emigracyjny, który od dwóch lat rozwija swoją działalność w dziedzinie ochrony emigrujących zagranicę robotników.

Wobec tego, że Wydział Emigracyjny niejednokrotnie winien występować bezpośrednio wobec konsulatów Państwa Polskiego w sprawach, związanych z emigracją jednostkową lub zbiorową, Ministerstwo Spraw Zagranicznych prosi podległe mu urzędy zagranicą, by w sprawach opieki nad emigracją popierały w miarę możności akcję wspomnianej instytucji.

Za Ministra

(—) *W. Babiński*

Warszawa, dn. 13/XI.1925 r. Dyrektor Departamentu.

130.

K.III.b.8609/25.

OKÓLNIK

W SPRAWIE WYDATKÓW PONOSZONYCH PRZEZ PAŃSTWA OBCE NA RZECZ OPIEKI NAD DZIECKIEM.

Wobec tego, że nie wszystkie podległe M. S. Z. urzędy dostarczyły dotychczas Ministerstwu Pracy i Opieki Społecznej wiadomości, wyszczególnionych w Okólniku Ministerstwa Spraw Zagranicznych № K.III.b. 2409, zamieszczonym w Dzienniku Urzędowym № 3 z roku 1924, Ministerstwo przypomina, iż wymieniony Okólnik jest w dalszym ciągu aktualny.

Jednocześnie ze względu na to, że pozycje budżetu państw obcych na rzecz opieki nad dzieckiem nie są stałe i ulegają wahaniom, Ministerstwo prosi o nadsyłanie odnośnych informacyj i za rok bieżący.

Za Ministra

(—) *W. Babiński.*

Dyrektor Departamentu.

Warszawa, dn. 24/XI.1925 r.

131.

K.II.b. 4291/25.

OKÓLNIK

W SPRAWIE ZABEZPIECZENIA PRAW Z TYTUŁÓW NA OKAZICIELA WYWIEZIONYCH NA TERYTORJUM ZWIĄZKU SOCJALISTYCZNYCH REPUBLIK RAD.

Powołując się na Okólniki z dnia 16 czerwca 1925 r. № K.II. b. 2038 (Dz. Urz. M. S. Z. № 5/25, poz. 65) i z dnia 19 sierpnia 1925 r. № K.II. b. 3079 (Dz. Urz. M. S. Z. № 8/25, poz. 100), Ministerstwo Spraw Zagranicznych zwraca uwagę, że Ministerstwo Skarbu Rozporządzeniem z dnia 28 października 1925 r. (Dz. Ust. Rz. P. № 110, poz. 789) przedłużyło termin składania podań w Głównym Urzędzie Likwidacyjnym do dnia 1 lipca 1926 r.

Za Ministra

(—) *W. Babiński*

Dyrektor Departamentu.

Warszawa, dn. 21/XI.1926 r.

K.III.c.7671/25.

132.

OKÓLNIK

W SPRAWIE WYCOFANIA Z OBIEGU BILETÓW ZDAWKOWYCH WARTOŚCI 1 i 2 ZŁOTYCH.

W związku z Rozporządzeniem Ministra Skarbu z dn. 22 września 1925 r. w sprawie wycofania z obiegu biletów zdawkowych wartości 1 i 2 złotych z napisem: „Bank Polski“, z datą 28 lutego 1919 r. (Dz. U. Rz. P. № 101, poz. 715), Ministerstwo Spraw Zagranicznych poleca niniejszem nadsyłać do Kasy Konsularnej Ministerstwa Spraw Zagranicznych w terminie do dn. 1-go września 1926 r. bilety zdawkowe, podane w powyższem Rozporządzeniu, w celu wymiany na walutę obiegową.

Za Ministra

(—) *J. Gorzechowski*

w z. Dyrektora Departamentu.

Warszawa, dn. 3/XI.1925 r.

K.III.c.6420/25.

133.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE OPŁAT ZA ŚWIADECTWA PRZYNALEŻNOŚCI GMINNEJ M. ŁODZI

Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje niniejszem do wiadomości, że Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, pismem № S. F. 1564/25 z dn. 3 września 1925 r., zakomunikowało Ministerstwu Spraw Zagranicznych, iż Magistrat m. Łodzi postanowił zaniechać poboru opłat za wystawianie świadectw o przynależności gminnej od obywateli, przebywających zagranicą.

Za Ministra

(—) *W. Babiński*

Dyrektor Departamentu.

Warszawa, dn. 23/X.1925 r.

K.I. 9095.

134.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE PRENUMERATY CZASOPISMA „ZEGLARZ POLSKI".

W związku z Komunikatem № K. I. 4572/22 (Dz. Urz. M. S. Z. № 16 z 1922 r., poz. 120) w sprawie prenumeraty czasopisma „Żeglarz Polski", Ministerstwo Spraw Zagranicznych wyjaśnia, że polecenie natychmiastowego zaprenumerowania tego pisma nie powinno być rozumiane, jako polecenie obowiązujące, lecz jedynie, jako zalecenie.

Za Ministra

(—) *W. Babiński*

Warszawa, dn. 26/XI.1925 r.

Dyrektor Departamentu.

O.I. Org. 11258/25.

135.

KOMUNIKATY

W SPRAWIE ZMIANY LOKALÓW PODLEGŁYCH M. S. Z. URZĘDÓW ZAGRANICĄ.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych komunikuje niniejszem, że Biura Agencji Konsularnej Rz. P. w Koszycach przeniesione zostały w dniu 9 listopada 1925 r. do nowego lokalu przy ul. Rákoczy № 16.

O.I.Org.11110/25.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje niniejszem do wiadomości, iż Poselstwo Rz. P. w Rio de Janeiro przeniosło swe biura do nowego lokalu przy ul. Senador Vergueiro № 197.

O.I.Org.11198/25.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych komunikuje niniejszem, co następuje:

1. Konsulat Honorowy Rz. P. w Nicei przeniósł swe biura do nowego lokalu: № 98, rue de France.

2. Biura Konsulatu Honorowego Rz. P. w Wenecji mieszczą się w domu № 1459, S. Marcuola.

O.I.7842/25.

136.

RUCH SŁUŻBOWY

W MIESIĄCU PAŹDZIERNIKU 1925 R. W CENTRALI I URZĘDACH PODLEGŁYCH MINISTERSTWU SPRAW ZAGRANICZNYCH.

MIANOWANI:

Ciechanowski Jan — Naczelnik Wydziału w Ministerstwie Spraw Zagranicznych — Posłem Nadzwyczajnym i Ministrem Pełnomocnym w IV st. sł. w Waszyngtonie, Dekretem z dnia 12 października 1925 r.

PRZYJĘCI DO SŁUŻBY W M.S.Z.:

Prusińska Irena — b. urzędniczka kontraktowa w Angorze — w charakterze Rejestratorki w IX st. sł., z dniem 1 listopada 1925.

Szachno Wiktor — na służbę prowizoryczną w IX st. sł., z dniem 1 listopada 1925 r.

Cichocki Stanisław — praktykant bezpłatny w M. S. Z. — w charakterze Sekretarza konsularnego II kl. w X st. sł. i przydzielony do Konsulatu Rz. P. w Lyonie, z dniem 1 listopada 1925 r.

Smykiewicz Józef — pracownik bezpłatny w M. S. Z. — na służbę prowizoryczną w X st. sł., z dniem 1 października 1925 r.

PRZENIESIENI W STAN ROZPORZĄDZALNOŚCI:

Dr. Wróblewski Władysław — Poseł Nadzwyczajny i Minister Pełnomocny w III st. sł. w Waszyngtonie — odwołany do centrali M. S. Z. i przeniesiony w stan rozporządzalności Dekretem z dn. 13 października 1925. r.

137.

SPROSTOWANIE

W Dzienniku Urzędowym M. S. Z. № 9 z dnia 15. X. 1925 r., poz. 106, zostało omyłkowo umieszczone:

„*Józefa Wołodkowicza* — referenta w VIII st. sł. — Sekretarzem protokólarnym"

zamiast, jak być powinno:

„*Józefa Wołodkowicza* — referenta w VII st. sł. — Sekretarzem protokólantem."

Drukarnia Ministerstwa Spraw Zagranicznych.